

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/63/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8211207775
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Kupková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2012:8211207775.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpenému TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: C. Y., bytom I. XXXX/XX, XXX XX H., za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, právne zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom v Stropkove, Nám. SNP 7, o zaplatenie 772,21 EUR s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov č.k. 6C 63/2012-43 zo dňa 03.05.2012 jednohlasne takto

rozhodol:

M e n í uznesenie vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka tak, že vedľajšiemu účastníkovi sa prisudzuje náhrada trov prvostupňového konania vo výške 141,53 eur a žalobca je povinný ju zaplatiť JUDr. Ambrózovi Motykovi, advokátovi, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Vedľajšiemu účastníkovi sa prisudzuje náhrada trov odvolacieho konania vo výške 19,12 eur a žalobca je povinný ju zaplatiť JUDr. Ambrózovi Motykovi, advokátovi, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie a vrátil žalobcovi krátený súdny poplatok vo výške 39,37 Eur. Zároveň vyslovil, že žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznáva.

V odôvodnení uviedol, že žalobca pred začatím prvého pojednávania vzal svoju žalobu späť v celom rozsahu, preto podľa ustanovenia § 96 O.s.p. konanie zastavil. O trovách konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 146 odsek 2 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku. Konštatoval, že dôsledkom späťvzatia žaloby žalobcom bez uvedenia dôvodu je zavinenie na zastavení konania na jeho strane, preto vznikla žalobcovi povinnosť zaplatiť trovy konania druhému účastníkovi konania ako aj vedľajšiemu účastníkovi. Žalovanému preukázateľne trovy konania nevznikli, preto mu ich náhradu nepriznal. Pokiaľ ide o náhradu trov konania vedľajšieho účastníka, mal prvostupňový súd zato, že k späťvzatiu žaloby nedošlo pre vznesenú námietku premlčania vedľajším účastníkom v podanom odpore zo dňa 12.1.2012, keďže skôr ako došlo k doručeniu tohto odporu žalobcovi, ten vzal svoju žalobu v celom rozsahu späť. Na základe uvedeného súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, keďže úkon právnej služby písomné podanie na súd - odpor zo dňa 12.1.2012 nepovažoval, z hľadiska bránenia práva žalovaného, za relevantný a účelný v tomto štádiu konania, a to i s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti konania. V nadväznosti na to mu nepriznal ani odmenu za úkon právnej služby, a to prevzatie a prípravu zastúpenia.

Proti uzneseniu v časti výroku o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane žalovaného. V odvolaní namietal, že podaním zo dňa 19.12.2011 oznámil vstup do konania podľa § 93 ods. 2 O.s.p. na strane žalovaného. Po doručení platobného rozkazu, návrhu a príloh podal proti platobnému rozkazu zo dňa 30.11.2011 č.k. 4Ro/230/2011-27 odpor, v ktorom vzniesol námietku premlčania. Pred začatím prvého pojednávania podaním zo dňa 3.4.2012, ktoré bolo prvostupňovému súdu doručené dňa 12.4.2012 vzal žalobca svoju žalobu späť v celom rozsahu a navrhol konanie zastaviť. Prvostupňový súd pri odôvodnení trov citoval správne ustanovenie § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., avšak jeho rozhodnutie sa o toto ustanovenie neopieralo. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia nie je možné zistiť, podľa akého ustanovenia prvostupňový súd o trovách vedľajšieho účastníka rozhodol, ak uviedol, že právo na trovy má, ale mu ich nepriznáva. Mal za to, že prvostupňový súd pri nepriznaní trov vedľajšieho účastníka postupoval v rozpore s legislatívou Európskej únie a judikatúrou Súdneho dvora EÚ. K stanoveniu výšky tarifnej hodnoty veci pripomenul nutnosť kapitalizácie úrokov z omeškania, ktoré sú definovaným predmetom výšky peňažného plnenia, ktorého sa právna služba týka. Zároveň poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Cob 62/2006 zo dňa 19.1.2007, ktoré poukazuje na logický a jazykový výklad ustanovenia § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v spojení so súvisiacimi právnymi normami. Ďalej vedľajší účastník uviedol, že jeho právne zastupovanie začalo už úkonom prevzatia a prípravy právneho zastúpenia vrátane prvej porady s klientom dňa 1.6.2011. Z uvedených dôvodov žiadal zmeniť prvostupňové rozhodnutie vo výroku o trovách konania tak, že žalobca bude povinný mu zaplatiť trovy prvostupňového konania vo výške 165,43 Eur na účet právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 212 O.s.p. preskúmal uznesenie v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie vedľajšieho účastníka na strane žalovaného je opodstatnené.

Z článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva právo každého na právnu pomoc v konaní pred súdmi, ako aj inými štátnymi orgánmi, alebo orgánmi verejnej správy. Z uvedeného prívlastku „právna“ pomoc vyplýva, že v danom prípade ide o pomoc poskytnutú v kvalifikovanej právnej forme, ktorú môže poskytnúť iba osoba so zodpovedajúcim, tzn. právnickým vzdelaním.

Podľa § 93 ods. 2 až 4 veta prvá O.s.p. ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi, alebo proti odporcovi, zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa). Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníka súd rozhodne len na návrh. V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V zmysle citovaného ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p. ak dôjde k zastaveniu konania, súd pri rozhodovaní o trovách konania skúma mieru zavinenia účastníkov konania na tomto zastavení. V prípade, že dôjde k zastaveniu konania z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom, v prvom rade skúma to, či v dôsledku správania sa žalovaného nedošlo k späťvzatiu dôvodne podanej žaloby (napr. ak by si žalovaný po podaní žaloby splnil žalovanú povinnosť). Pokiaľ nejde o prípad v zmysle druhej vety citovaného ustanovenia (t.j. späťvzatie v dôsledku správania sa žalovaného), z procesného hľadiska zásadne platí, že zastavenie konania zavinil žalobca, a preto je povinný nahradiť žalovanému trovy konania (viď. R 49/1993).

Stotožnil sa s právnym názorom súdu prvého stupňa, že zavinenie na zastavení konania je na strane žalobcu..

Bez pochyb vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, čo je zrejmé z ust. § 93 ods. 4 O.s.p., preto pokiaľ v súvislosti so vstupom a účasťou v konaní vznikli vedľajšiemu účastníkovi trovy konania, má vedľajší účastník podľa výsledku konania právo na náhradu účelne vynaložených trov konania..

Prvostupňový súd túto skutočnosť nespochybnil, avšak nedôsledne sa zaoberal účelnosťou úkonov vykonaných vedľajším účastníkom v konaní, keďže vedľajší účastník vykonal úkony týkajúce sa ochrany spotrebiteľa v čase pred späťvzatím návrhu na začatie konania..

Právna úprava príkladne uvádza, že trovami konania sú najmä hotové výdavky účastníkov konania a ich zástupcov (§ 137 O.s.p.); takými sú aj odmena advokáta, náhrada hotových výdavkov i náhrada za stratu času spojené s jeho činnosťou, obsahovo vymedzené príslušnými predpismi. Súd rozhodujúci o priznaní náhrady trov konania v zmysle je povinný vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených úspešným účastníkom v spore, ako i skutočnosť, či nie sú splnené podmienky pre postup podľa § 150 O.s.p. Nie je rozhodujúce, či je tomu tak pri uplatnení práva alebo jeho bránení. Účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Vychádzajúc z princípu úspechu v spore odvolací súd priznal vedľajšiemu účastníkovi právo na plnú náhradu trov konania. Opodstatnenosť úkonu prevzatia a prípravy právneho zastúpenia je nepochybná, keďže vedľajší účastník v konaní má právo byť právne zastúpený právnym zástupcom, ktorý prevzal jeho zastupovanie v konaní dňa 1.6.2011.

Konštatovanie súdu prvého stupňa v súvislosti s tvrdenou neúčelnosťou podania odporu proti platobnému rozkazu sa absolútne prieči princípom spravodlivého súdneho procesu a akejkol'vek logickej úvahe, keďže nepodaním odporu by ním vydaný platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť.

Pokiaľ právny zástupca vedľajšieho účastníka žalovaného riadne prevzal zastupovanie vedľajšieho účastníka žalovaného a podal odpor proti platobnému rozkazu a z jeho konania (prípadne konania vedľajšieho účastníka na strane žalovaného) nevznikli žiadne prietahy, či neúčelné realizované úkony súdu, nemožno v takomto prípade náklady právneho zastúpenia, spojené s vyššie uvedenými úkonmi, považovať za neúčelné. Rozhodne možno tieto úkony z hľadiska účelnosti považovať za účelne vynaložené.

Odvolací súd je toho názoru, že podľa výsledku konania vo vzťahu k rozhodnutiu o žalovanom nároku s príslušenstvom vzniklo aj vedľajšiemu účastníkovi právo na náhradu trov konania v plnej výške podľa ustanovenia § 146 ods. 2 prvej vety O.s.p.

Odvolací súd napravil pochybenie súdu prvého stupňa a postupom podľa § 220 O.s.p. a po preskúmaní účelnosti vynaložených trov konania vedľajším účastníkom, špecifikovaných právnym zástupcom vedľajšieho účastníka za jednotlivé vyúčtované úkony právneho zastúpenia, napadnuté uznesenie medzi žalobcom a vedľajším účastníkom zmenil a vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov prvostupňového konania vo výške 141,53 Eur.

Čo sa týka výšky základnej sadzby tarifnej odmeny, odvolací súd vychádzal z tarifnej hodnoty určenej podľa ustanovenia § 10 ods. 2 vyhlášky, podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku. Vzhľadom na to, že v citovanom ustanovení nie je ustanovené, že za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky „s príslušenstvom“ nemožno zahrnúť príslušenstvo pohľadávky do jej hodnoty, pre účely stanovenia základnej sadzby tarifnej odmeny. Záver o tom, že príslušenstvo pohľadávky možno zahrnúť do hodnoty pohľadávky nevyplýva ani z logického a jazykového výkladu tohto ustanovenia. Keďže v danom prípade pri začatí poskytovania právnej služby hodnota pohľadávky bola 772,21 Eur, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty 772,21 Eur je 51,45

Eur. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 220 O.s.p. zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v napadutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcom a vedľajším účastníkom tak, že priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov prvostupňového konania v sume 141,53 Eur, ktoré pozostávajú z dvoch úkonov právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie odporu proti platobnému rozkazu) 2 x 51,45 Eur, 1 x 7,41 Eur - režijný paušál v roku 2011, 1 x 7,63 Eur - režijný paušál v roku 2012, 23,59 Eur - 20% DPH, čo spolu predstavuje sumu 141,53 Eur. Trovy právneho zastúpenia boli vyčíslené v súlade s ustanovením § 10 ods. 1, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Vedľajší účastník bol v odvolacom konaní úspešným účastníkom, preto mu boli priznané trovy odvolacieho konania v plnej výške a tieto pozostávajú z odmeny za 1 úkon právnej služby krátený o 50 % podľa § 14 ods. 3, písm. b) AT v sume 8,30 eur, 1 krát režijný paušál v sume 7,63 eur (§ 16 ods. 3 AT), 20% DPH v sume 3,19 Eur, spolu 19,12 Eur a ich zaplataenie uložil žalobcovi, ako neúspešnému účastníkovi v odvolacom konaní, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.